

O Lume a Diferențelor

Un studiu de caz despre integrarea elevilor imigranți

Descrierea faptică a studiului de caz

Mahmud a venit în Portugalia cu doi ani în urmă din Guinea, Africa, și s-a mutat într-un oraș mic cu un an în urmă. El are 11 ani și vorbește portugheza destul de bine deoarece mama sa este de origine portugheză. Tatăl său este din Guinea și este de religie musulmană. Mahmud este un băiat activ, plin de viață și atent, ce frecventează clasa a IV-a. Mahmud a spus recent tatălui său că nu-i place școala din Portugalia și că nu vede niciun motiv pentru care să continue școala, preferând-o pe cea din Africa. Tatăl său îl împiedică să ia parte la excursiile școlare. Profesorul lui a trimis mai multe mesaje părinților lui Mahmud pentru a-i invita la școală, dar nici unul dintre aceștia nu s-a prezentat. Situația școlară a lui Mahmud înregistrează niște regrese: nu îi place să citească, nu își face temele, nu face eforturi să învețe și are dificultăți de lecturare.

Atitudinea și comportamentul elevului protagonist

Mahmud se mișcă cu ajutorul unor cârje și obișnuiește să își petreacă pauzele în fața calculatorului mai degrabă decât să meargă afară pentru a se juca. Interacționează foarte puțin cu alte fete și băieți din clasa sa. Absentează ori de câte ori poate și atunci când este întrebat de profesori despre motivul pentru care absentează, el motivează că a fost bolnav. Oricum, nu a prezentat niciodată vreun document medical sau vreo notificare din partea părinților.

Atitudinea și comportamentul colegilor de clasă

Deoarece Mahmud se deplasează cu ajutorul cârjelor, colegii săi de clasă rareori se joacă cu el; uitându-se fix la el și numindu-l "special". Uneori, când se adresează colegilor de clasă, este luat în râs de către aceștia, lucru ce îl enervează. Ceilalți elevi se amuză de maniera în care folosește cuvintele în limba portugheză, ca și atunci când se confruntă cu dificultăți de lectură, în cadrul orelor de curs.

Atitudinea și comportamentul profesorilor

Profesoara a căutat informații despre Mahmud în foaia matricolă, dar nu există nicio evidență referitoare la dificultățile de învățare cu care să se fi confruntat, pe parcursul anului anterior.

Profesoara de la clasă a realizat că este posibil ca Mahmud să sufere din cauza unor probleme, cum ar fi dificultățile de integrare. De aceea, a solicitat psihologului școlar și profesorilor responsabili de elevii cu nevoi educaționale speciale să investigheze cazul.

Profesoara clasei este în special îngrijorată din cauza dificultăților de învățare ale lui Mahmud și a notat că Mahmud se confruntă cu dificultăți de scriere și de lectură ce ar trebui remediate. Ea așteaptă o evaluare din partea unui specialist înainte de a lua măsuri.

Ea este, de asemenea, îngrijorată de comportamentul colectivului de elevi ai clasei față de Mahmud și l-a încurajat pe Mahmud să nu fie afectat de ceea ce îi spun ceilalți sau când elevii râd de el.

Project Number 531028-LLP-1-2012-1-IT-KA4-KA4MP

Profesoara clasei și directorul au chemat-o pe mama lui Mahmud la școală, în mod repetat, presupunând că îi va fi ușor să interacționeze în portugheză, dar ea lucrează și nu poate veni la școală în timpul programului școlar sau la orele stabilite pentru asemenea întâlniri.

Atitudinea și comportamentul părinților

Mama lui Mahmud nu a manifestat nicio grijă majoră atunci când i-au fost aduse la cunoștință problemele fiului ei, deoarece ea crede că succesul școlar nu este important. În plus, pretinde că se pot întoarce în Guinea oricând și că asemenea probleme nu vor conta.

Mahmud nu înțelege de ce toți copiii pot merge în excursii școlare de studiu, în timp ce el, nu. Profesoara clasei i-a explicat că nu a obținut acordul scris al părinților. Mahmud a dus părinților un asemenea formular cu scopul de a fi semnat de către aceștia, astfel încât să poată merge într-o excursie la Grădina Zoologică și la Acvariul din Lisabona. Tatăl său i-a comunicat însă că nu poate merge, deoarece ei nu au nicio legătură cu aspectele legate de școală.

Când Mahmud duce părinților săi documente din partea profesoarei de la clasă, prin care aceasta îi invită la școală, tatăl îi spune că cel care merge la școală este fiul său, nu părinții. El îl avertizează pe Mahmud să nu vorbească la școală despre viața sa familială. Școala este obligatorie în Portugalia, spune el, și este o obligație ce trebuie pusă în practică, dar că nu trebuie făcut nimic mai mult în această privință.

Mama lui Mahmud este bucătăreasă într-un restaurant și are și o a doua slujbă ca menajeră la mai multe case private. Deși îi pasă de Mahmud și regretă dificultățile sale la școală, nu acordă prea multă atenție acestor aspecte pentru că ceea ce contează pentru ea este că Mahmud este un fiu bun; el îi acordă ajutor acasă și are prieteni printre vecini. Nu crede că educația are prea multă importanță pentru viitorul lui, ci că ar trebui să se pregătească să muncească cât mai curând posibil, așa cum a făcut și fratele său.

Mahmud are un frate mai mare care este adolescent și care nu mai frecventează școala, ce câștigă ceva bani ca urmare a prestării unei munci pe șantier.

Atitudinea și comportamentul directorului școlii

Directorul școlii a organizat deja o întâlnire cu toate cadrele didactice (profesoara clasei, psihologul, profesorul de sprijin pentru cei cu nevoi speciale, profesorul de engleză și profesorul de educație fizică). A solicitat instrucțiuni cu scopul de a face față cazului lui Mahmud și a comunicat tuturor profesorilor implicați că ar trebui să facă tot posibilul pentru a-l ajuta pe Mahmud, deoarece acesta are deja 11 ani și trebuie găsită o soluție cât mai curând. Oricum, i-a însărcinat pe profesorii clasei cu punerea în practică a procedurilor și hotărârilor, cerând informații în legătură cu evoluțiile ulterioare.

Atitudinea și comportamentul altor actori

Psihologul manifestă sensibilitate față de problema lui Mahmud, dar de vreme ce sunt atât de multe cazuri similare pe agenda lui, l-a programat pentru o ședință de terapie peste o lună. Profesorul de sprijin pentru elevii cu nevoi speciale nu pot acționa până nu primește profilul psihologic, deci nu poate face nimic pentru moment.